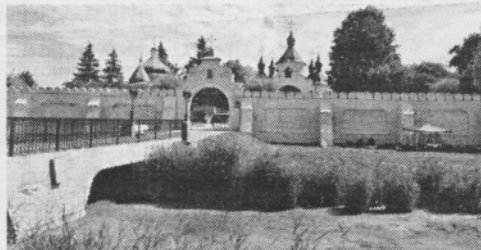

Сьогодні відвідаємо ще два захоплюючі місця нашого краю. Вони мають дивовижну історію та оповиті неймовірними легендами. Подорожуймо разом визначними місцями нашої Рівненщини.

1. ЗАПОВІДНИК «ПОЛЕ БЕРЕСТЕЦЬКОЇ БИТВИ», Радивилівський район.

Рештки тих, хто загинув під час Берестецької битви, лежали в торфі 300 років... Разом із мушкетами, шаблями, кулями, ложками, одягом, гральними костями та іншими предметами побуту. Зараз усі знайдені речі можна побачити у музеї, який неофіційно ще називають «Козацькі могили».

На початку літа 1908 року житель с. Пляшева, обробляючи своє поле, знайшов 32 козацьких мушкети та 16 шабель. Задум побудувати пам'ятник козакам, полеглим у Берестецькій битві, виник 1908 року з ініціативи монахів Почаївської лаври. Спорудження Георгіївського храму тривало чотири роки. Побудували його у стилі українського бароко, що був поширений в Україні в XVII-

XVIII століттях. Церква-пам'ятник не має собі аналогів. Вхід до храму одночасно є іконостасом. Тому, коли щороку у дев'яту п'ятницю після Великодня вшановують загиблих козаків, молебень відбувається просто неба. Основна церква — Георгіївська. Одна з головних святинь цього храму — ікона великомученика Георгія, написана на дереві. Другий поверх Георгіївського храму займає церква святих Бориса і Гліба — так звана балконна церква. Тут, з лівого боку іконостасу, розміщено кіот з іконою Святої Трійці. У нижній частині великої ікони є старовинний маленький образок, написаний на священному мамврійському дубі та освячений на Животворчому Гробі Господньому в Єрусалимі. Третя, підземна церква — церква Параскеви П'ятниці. Саме тут і знаходиться козацька усипальниця — чотириметрове кам'яне склепіння зі скляним саркофагом. Тут покояться рештки тих, хто загинув на полі Берестецької битви у 1651 році.

2. ТАРАКАНІВСЬКИЙ ФОРТ, Дубенський район.

Тараканівський форт — це оборонна споруда, архітектурна пам'ятка 19 століття, розташована неподалік від села Тараканів, Дубенського району, Рівненської області. Це — бетонно-земляне укріплення, виконане із застосуванням цегли та чавунних деталей, з яких були зроблені герметичні двері й усі драбини. Потрапити в середину можна було

лише з допомогою висувного металевого мосту. Щоб заховати його під час облоги, побудували спеціальне приміщення під настином. По периметру форту — так звані безпечні каземати. Їх усього 105. У свідченнях за 1905 рік йдеться, що каземати призначалися як для бойових дій, так і для проживання. А ще тут були склади, лазарет, операційна, дезінфекційні камери, морг, туалети і колодязі. Усі каземати були оснащені вентиляцією та обігрівались печами. Окрім того, у форті була встановлена каналізація, водопровід і навіть спеціальна піч, де спалювали нечистоти. Усі приміщення підземних коридорів і кімнат мали електричне освітлення. А у 1899 році форт навіть телефонізували. Безпечні каземати слугували ще й для підтримки фортечного валу. Фасадної стіни давно немає. Каземати, як увесь Тараканівський форт, поросли травою, деревами і кущами. Вони, випереджуючи час, повільно, але впевнено, продовжують руйнувати військову фортецю.